

Så vil jeg prøve med et eksempel. Danmarks Naturfredningsforening skriver bl.a., at det arbejde, der skulle gøres med at lave disse lovpligtige Agenda 21-strategier i kommunerne om beskyttelse af arter, levesteder, naturtyper osv., er et arbejde, der stort set ikke er lykkedes, de strategier, som nogle af kommunerne har fået lavet, er generelt ikke af særlig høj kvalitet, og de er uambitiøse og ukonkrete.

Med hensyn til regionplanerne: Der er jo opsamlet viden i forhold til at bedømme ansøgninger på basis af regionplaner, og der er ekspertise i de amtskommunale forvaltninger i administrationen af regionplanerne. Det forsvinder med et fingerknips, men hvor forsvinder det hen?

Ministeren siger, at der tilføres betydelige ressourcer til de nye kommuner. Det var jo det, jeg spurgte statsministeren om. Hvad sker der med den sammenlagt kommune, som står med en række medarbejdere fra de tre kommuners administrationer? Sammenlagt vil de have færre medarbejdere, end de havde i forvejen, og derfor siger de: De 20 amtskommunale medarbejdere, som man har tiltænkt os, vil vi slet ikke have, for vi vil slanke os. Hvad gør man så? Det kunne statsministeren ikke svare på.

Hvad mener ministeren, når han siger, at der skal tilføres betydelige ressourcer til de nye kommuner? Det er det, der gemt i tågen, og det er derfor, at jeg bliver ved med at spørge.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Først synes jeg, at hr. Keld Albrechtsen skal glæde sig over, at den nye regering tog fat om hele habitatproblemet. Det var jo netop bekymringen, da den nye regering kom til. Den gamle regering havde været i Bruxelles, var dumpet, havde ikke bestået eksamen, tilbage med det hele til Danmark igen. Så kom den nye regering og fik heldigvis udpeget alle de habitatområder, alle de fuglebeskyttelsesområder, der skulle til, og den bestod eksamen.

Hvis nu det faglige input engang imellem gør, at hr. Keld Albrechtsen burde komme i et bedre humør, er det jo tilladt. Jeg synes jo godt, at man kan glæde sig over det, glæde sig over de nationalparkprojekter, der bliver bygget op, glæde sig over, at fuglene er vendt tilbage i Vadehavet, både i 2003 og i 2002, selv om nogle vil sige, at der er risiko for, at de er væk i 2004. Det er jo rigtigt, men man kunne da glæde sig over det, så længe vi konstaterer, at der er fremgang på alle de områder.

Det er også derfor, jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke skal gå ud og dokumentere, at Danmarks Naturfredningsforening ikke får ret. Det må da være Danmarks Naturfredningsforening, der skal dokumentere, at de får ret.

Jeg er fuld af forundring over, at hr. Keld Albrechtsen ikke kan huske de svar, der kom for ganske kort tid siden. Der blev det svaret, at det i udgangspunktet er klart, at de her opgaver bliver fordelt til kommuner og til staten, og at der vil tilflyde dem ressourcer.

På sigt vil der da altid kunne ske en effektivisering. Jeg går da ikke ud fra, at hr. Keld Albrechtsen vil stille som betingelse, at selv om der ikke er opgaver til folk, må det aldrig nogen sinde blive sådan, at man effektiviserer, og så kan man beskæftige sig med noget andet.

Det er bare slet ikke den debat, vi har lige nu. Vi har 1.600-1.700 dygtige medarbejdere i amterne, og dem skal vi bruge, for vi har behov for dem, nogle går til kommunerne, det bliver mange af dem, og nogle, betydeligt færre, går til staten, sådan at arbejdsopgaverne følges af personalet og følges af økonomien. Det er da faktisk en rigtig god løsning, i hvert fald hvis det er naturen, miljøet og de ansatte, man tænker på.

Kl. 14.40

Keld Albrechtsen (EL):

Nu begynder ministeren at snakke om, hvad den gamle regering har forsømt, men det er snart 2½ år siden, så det kan ministeren altså ikke blive ved med at leve højt på. Og så taler ministeren om nationalparkerne, men det kan vi jo diskutere en anden dag, det har jo ikke rigtig noget med sagen at gøre.

Det, jeg spørger om, er en ny sammenlagt kommune, som allerede har tre miljøforvaltninger. Kommunerne er lagt sammen, så siger de, at de synes altså, at de godt kan klare sig med lidt færre medarbejdere. Det er jo ikke en urimelig antagelse, at de vil sige det, for de vil sikkert gerne spare penge; der skulle jo være en eller anden berettigelse for hele projektet, det er der muligvis ikke. Så kommer amtskommunen med nogle medarbejdere, som er blevet afskediget, og så siger den nye kommune, at dem vil de ikke have, hvad gør ministeren så?

Hvad mener ministeren, når Danish Crowns direktør f.eks. udtaler til pressen, at den ekspertise, som er i amterne, bliver fuldstændig atomiseret? Vi tror ikke på, at kommunerne kan magte de store miljøsager, vi er fortvivlede over det